

[Nøhr.]

Undtagelsestilfælde og efter særlig Til-ladelse fra Handelsministeriet maatte benyttes til Indfrielse af gamle Laan. I en Tid, hvor Staten over for andre Dele af Erhvervslivet stiller meget store Midler til Raadighed til Indfrielse af gamle Laan, det vil sige til Gældssanering, har denne Bestemmelse over for Haandværkerne maattet forekomme lidet rimelig, og det er retfærdigt og sagligt rigtigt, at den fjernes. Lovforslaget vil utvivlsomt betyde, at mange Haandværkervirksomheder herefter vil kunne faa deres Gældsforhold konsolideret ved at faa dyrt forrentede Veksellaan, Skadesløsbreve o. s. v. afløst af et samlet Laan fra Staten til en rimelig Rente og med en Afdragstid udstrakt over et længere Aaremaal.

Af de 2 Mill. Kr., der hidtil er stillet til Raadighed ved den gældende Lov, er der, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, kun brugt 300 000—400 000 Kr. Naar Laanebeløbet nu sættes op til 4 Mill. Kr., vil det altsaa sige, at der i Resten af Lovens Gyldighedsperiode vil være noget over 3½ Mill. Kr. til Raadighed. Der er ingen Omkostninger forbundet med Modtagelsen af disse Laan, som udbetales til Parikurs, og der er ingen faste Grænser for Laanene, som kan variere fra nogle faa Hundrede Kroner til adskillige Tusinde Kroner, alt efter Formaalet og efter Virksomhedernes Størrelse og Art.

Jeg takker den højtærede Handelsminister for Fremsettelsen af dette Lovforslag. Skönt det i Forhold til saa mange andre Love kun er beskedne Midler, det drejer sig om fra Statens Side, saa er det Penge, der vil kunne gøre stor Nytte. Jeg anbefaler en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

J. S. Foget: Naar man ved, at der under denne Lov er bevilget over 70 Mill. Kr. i Statsstøtte til den i Forvejen monopoliserede Industri, saa forekommer det Tal, der her er nævnt til Haandværkerne, jo meget lille. Deraf fremgaar, at vi fra vor Side selvsagt gerne slutter os til en Fordobling af Beløbet, thi Haandværkerne er fuldkommen udelukket fra enhver Monopolisering, som Industrien har, og et Beløb af 4 Mill. Kr. i Laan til Haandværkerne maa derfor maalt i Forhold til den Stats-

støtte, der gives Industrien, anses for at være meget lille. Samtidig med at vi giver Tilslutning til Forslaget, henstiller jeg derfor til Ministerens Overvejelse, om ikke Beløbet burde fordobles endnu en Gang.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Tilslutning til Forslaget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Bemærkninger, der er fremsat, men kun i Anledning af det ærede Medlem Hr. Drachmanns Bemærkninger sige, at der er ingen Uoverensstemmelse mellem Statsministeren og mig med Hensyn til Rationaliseringen. Det, der er Tale om i Socialdemokratiets Manifest, er den ukontrolerede Rationalisering. Personlig er jeg som Fagforeningsmand paa et meget tidligt Tidspunkt, hvor adskillige andre var ængstelige for den Udvikling, der laa i Rationaliseringen, gaaet ind for den, og i den Henseende deler Statsministeren ganske mine Synspunkter.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets Bemærkning om en Fordobling af Beløbet vil jeg henstille, at man foreløbig affinder sig med dette, idet jeg i hvert Tilfælde tror, det er tilstrækkeligt til, at vi kan se paa Spørgsmaalet i næste Rigsdags-samling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af Forslag til Nørmæringslov for Finansaaret 1939—40.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4370; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1725).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.